

κουσουμάρω

κουσουμάρω, ρ. [;], **1.** (στη γλώσσα της αργκό) περιποιούμαι, φροντίζω: «ευτυχώς που η γριά έχει τα παιδιά της που την κουσουμάrouν». **2.** παρουσιάζω, επιδεικνύω: «δε χάνει ευκαιρία να κουσουμάρει το γαμπρό του || το κόμμα τον κουσουμάρει για βουλευτή στις νέες εκλογές». **3.** συμπαθώ, αγαπώ: «τον κουσουμάrouν όλα τα κορίτσια της γειτονιάς». **4.** προσποιούμαι, συμπεριφέρομαι: «είναι φτωχαδάκι, αλλά κουσουμάρει το λεφτά». (Λαϊκό τραγούδι: και οι γκόμενες αντρίκεια **κουσουμάrouν** και με μάγκες τρέχουνε για να φουμάrouν). **5.** χειρίζομαι, χρησιμοποιώ: «ποιος κουσουμάρει αυτό το μηχάνημα;». (Λαϊκό τραγούδι: βρε μάγκα, το μαχαίρι σου για να το **κουσουμάρεις**, πρέπει να έχεις την ψυχή, καρδιά για να το βγάλεις).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας